

במו כן קשים הזוגים לפני הקדוש ברוך הוא בקריתם ים סוף. מה קריתם ים סוף הרג את אלה באדר הוה, וקם את אלה באדר הוה - אף כאן בזוגים, כתוב (תהלים טח) מוציא אסירים בכושרות, ושנינו - בכיה ושירות. ממשית את זה, וונתן את אשתו ליה, ולפעמים לדשע מזדמנת אשה מעלה. אבל סודות נסורים הם בכל, ומה הוא בדין. ומה שהעירו החברים בזה, ודאי כך הוה.

ומה שהעירו לפני ולא מלפני - לפני אותו שעומד לפני, לפני של הקדוש ברוך הוא, ולפניש לפניו. ועל כן לא אמרו שקשים הזוגים לקדוש - ברוך - הוה, וכן קשים מזונוטיו של אדם לקדוש ברוך-הוה, אלא לפני, ולזה קשים כל אלה, שהרי לא ברשותם הם עומדים. אף על גב שהוא עוזה, אבל אף על גב שהוא עוזה בראשות אחורה הוא עוזה. כתוב (ירא כב) ונברתה הנפש היהיא מלפני. מה זה מלפני? אלא זה העולם הבא, היה שאלו החיים עומדים שם. דבר אחר, זה צנור עליון, נחר שאין מימי פוסקים לעולמים, וככל אחד. וזהו שנותל את כל העדונים של העולם הבא, ומאותם עדונים עלונים תחכלה (תבש ה), מפקום שם אותוنعم (ה), וזהו מלפני. ואם אמר, אם כן, הרי כתוב יונה א) ויקם יונה לברכ פריששה מלפני ה'. כי יקערו האנשים כי מלפני ה' הוא ברך. ושנינו, מה הטעם ה' יונה וברך? וכי מי יכול לברכ מלפני בקדוש ברוך הוא! אלא היה הולך ובורות יצאת מהארץ הקדושה, שהרי השכינה אינה שורה מחוץ לארץ ישראל, ומושום שלא תשרה עליו

בגונא דא, קשין זוגין קמי קדשא בריך הוא בקריתם ים סוף, מה קריתם ים סוף קטיל לאlein בהאי סטרא, ומקרים לאlein בהאי סטרא, אוף הכא בזוגין, כתיב (תהלים טח) מוציא אסירים בכושרות, ותניין בכיה ושירות, מיות הاء, ויהיב אתתיה להאי, ולזמנין לחביבא מזדקנא ליה אהתא מעלה. אבל רין סתימין איןון בכלא וככלא הוא בדין, ומה דאתערו חביביא בהא, ודאי הבי הוא.

ומה דאתערו לפני, ולא מלפני, לפני הוה דקאים לפני, קמיה דקדשא בריך הוה, ושמש קמיה, ועל דא לא אמרו דקשין זוגין לקדשא בריך הואה. וכן קשין מזונוטיו של אדם לקדשא בריך הוה, אלא לפני, ולהאי קשין כל הגוי, דהא לאו בראשותתיה קיימי, אף על גב דאייה עביד, ר"א לע"מ אבל אף על גב דאייה עביד). בירושטא אחרא עביד.

בהתיב (ירא ככ) ונברתה הנפש היהיא מלפני. מאי מלפני. אלא דא עלמא דאתה, היה דבל חיין קיימי פמן. דבר אחר, דא צנורא עלאה, נהר דלא פסקין מימי לעלמיין. וככל חד, ודא אייה דנטיל בל עדוניין דעלמא דאתה. ומאיון עדוניין עלאין תשתazzi, (האי נש) מאתר דההוא נעם יי' פמן, ודא אייה מלפני. יאי תימא, אי הבי, הא כתיב, (יונה א) ויקם יונה לברכ פריששה מלפני יי' כי ידען האנשים כי מלפני יי' הוא ברך, ותניין מאי טעמא אזל יונה וברך, וכי מאן יכול למכרה מקמי קדשא בריך הוה, אלא הוה אזל וברך לנפקא מארעא קדיישא, דהא שכינה לא שרייא לבר מארעא דישראל, ובגין דלא תשורי עליי שכינה, הוה ברה מארעא קדיישא, דהא שכינה איה שרייא פמן, כמה דעת